

for, at den danske stats bestemmelsesfrihed ved udenlandsk bistand krænktes, ved § 102 om bistand til fjenden, ved spionagebestemmelserne i §§ 107, 108 og ved §§ 111, 114, 116, 125, 128, 129 a og 136. At samtidig *mindstestrafene* er *nedsat* — ofte til fængsel i 30 dage —, er udtryk for ønsket om at give domstolene friere hænder, men på ingen måde for, at en mildere bedømmelse af forbrydelsens art er tilsigtet. — Endelig indeholder forslaget i forhold til gældende lovgivning *udvidelse af det strafbares område* særlig ved de nye bestemmelser.“ Ministeren pegede her på § 101 og § 114, stk. 2, nævnte atter § 105 og citerede § 118.

„Må det således siges, at forslaget stadig indeholder betydelige forbedringer og nydannelser, således at det vil være af afgjort betydning, at det ophøjes til lov, mener jeg på den anden side, at der *ikke er grund til at nære betænkelighed* ved, at dette sker. I vidt omfang sker der ingen eller kun ringe ændring af de allerede gældende bestemmelser på dette område; og den risiko, man har frygtet: at forslagets bestemmelser kan misbruges af en besættelsesmagt eller af „magthaverne“, er i virkeligheden i lige så høj grad tilstede, forsåvidt angår de nugældende bestemmelser, og vil iøvrigt være tilstede, hvilket indhold man end giver de bestemmelser, straffelovgivningen må indeholde til værn for statens selvstændighed og sikkerhed, statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder. Man kan ikke lovgive på dette område ud fra den forudsætning, at reglerne skal formuleres således, at de ikke kan misbruges efter en revolution eller af en besættelsesmagt. Men den reelle risiko herved er næppe stor; misbrug vil i så fald finde sted lige så godt uden som med dækning i en allerede gældende lovgivning.“ Til belysning af, at forslaget rettelig ikke giver større mulighed for vilkårlig anvendelse end gældende lovgivning, gennemgik ministeren et stort antal af forslagets bestemmelser. Af denne oversigt skal på dette sted kun anføres, at ministeren betegnede §§ 100, 106, 110, 110 a—110 f, 112 og 113, 115, 117 og 118 a som helt eller væsentlig identiske med eller dog i realiteten ganske svarende til bestemmelser i den gældende straffelov — det samme gælder iøvrigt § 109 —,